

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
c/o. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видав. Товариство "Українських Робітничих Вістей"
Передплата на рік ..... \$4.00.
Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS
c/o. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЯК ПЕТЛЮРА ПРОДАВ ПОЛЬЩІ ГАЛИЧИНУ.

В сій статі ми хочемо представити, як Петлюра продав Польщі Східну Галичину. Хоч се діяло се ще так недавно, то проте українська чорносотенна преса пише, що Петлюра не продав Польщі Галичину, бо, мовляв, Польща ніколи не дістала від Петлюри такого або подібного "документу", як рижський мировий договір. Щоби отже показати наглядно брехню чорносотенної преси, ми наводимо нижче документ, який свідчить про продаж Петлюрою Польщі Галичини.

Тим документом є "Декларація Української Дипломатичної Мисії в Річі Посполитій Польській до Високого Уряду Річі Посполитій Польської" з дня 2. грудня 1919 р. Декларація ся починає ся такими словами:

"Українська Дипломатична Мисія в Річі Посполитій Польській. До Високого Уряду Річі Посполитій Польської. Від імені Української Республіки, як її представник Українська Дипломатична Мисія в Річі Посполитій Польській, заявляє наступне:

І даліше в сій декларації говорить ся про зречення ся Галичини на річ Польщі осьтак:

"Згідно з тим своїм ближнім Український Уряд декларує: 1. Що територія Української Народної Республіки має бути установленна з такими кордонами: починаючи від Чорного моря по річці Дністрі і від Дністра між Польщею і Україною по річці Збручу. Далі кордон Української Народної Республіки на території бувної російської імперії має пройти на західно-лінійній волні" — і т. д.

В 2. точі сєї декларації говорить ся:

"Політичне становище Східної Галичини розв'язує ся Польським Урядом в порозумінні з представниками українського народу, мешкаючого в тій провінції."

Що се є? Явие і отверте зречення с. т. з. У. Н. Р. Східної Галичини на річ Польщі, або уживаючи термінології української чорносотенної преси — продаж Петлюрою Східної Галичини полякам.

Та се ще не все. В тій декларації Петлюра забезпечує права польських ділячів навіть на Великій Україні, себто на тій території, котрі він ще цілковито не продав Польщі.

Що до аграрного питання на Україні, то 3. точка декларації звучить:

"Юридичне становище земельнаків польської національності на Україні регулюєт ся на підставі окремого погодження між Українським і Польським Урядами."

Декларація ся має таку дату і підписи:

"Грудня 2. дня 1919 року м. Варшава.
Оригінал підписали: За Уряд Української Народної Республіки, Українська Дипломатична Мисія в Річі Посполитій Польській:
Голова Мисії: Міністер Юстиції і Керуючий Міністерством Закордонних Справ У. Н. Р. Андрій Лівницький в. р.
Член Мисії: Л. Михайлів в. р., Раєвський в. р., Радник Секретар: П. Поштенно в. р.

Місце печаті: З оригіналом згідно Діагоні Секретар".

Даліше крім сєї декларації є ще один додатковий документ, що говорить про згадану річ продаж Петлюрою або "У. Н. Р." Східної Галичини на річ Польщі. Сей документ звучить:

"ЗВІТ
з 5. засідання членів Української Дипломатичної Мисії в Річі Посполитій Польській з Делегатацією Уряду Річі Посполитій Польської, відбулого в Варшаві 2. грудня 1919 р. в саль застали Міністерства Закордонних Справ Р. П. П.

Присутні з українського боку: П. П. Міністер Андрій Лівницький, перший заступник Голови Мисії Др. Леонія Михайлів, Політичний Радник Прокія Поштенно, політичний Радник Борис Раєвський.

З польського боку: П. П. Директор східного відділу М. З. С. Роман Кноль, Радник М. З. С. Чеслав Бабицький, Референт М. З. С. Маріян Шумаяцький, Проводить п. Директор Роман Кноль.

П. Міністер Лівницький відчитує декларацію Української Дипломатичної Мисії в Річі Посполитій Польській до Високого Уряду Річі Посполитій Польської з дати Варшава 2. грудня 1919 р. якої текст предкадаєт ся.

П. Дир. Кноль: З рамени Уряду Річі Посполитій Польської есмь уповноважений прийняти Декларацію Панів. У відповідь на неї хочу зазначити, що справді сї крок Панів є надважливим посягненем справи з Вашого боку."

Даліше слідує докінчене заяву Кноля, заяву Лівницького, короткі заяви українських делегатів Шумаяцького і Бабицького, а по сім заяву українського делегата Михайлова. Вона звучить у "Звіті" так:

"П. Мистоголова Др. Михайлова: Наша декларація є заявою доброї волі Українського Уряду. Коли ми довший час не могли рішити ся, то було се з о-сторожності, бо ми сїо декларували лічно не за шмат паперу, але за серйозний обовязок як з українського, так і з польського боку". Сьогодні врешті достигли ми се, чого перед роком бажали лише поодинокі люди."

А по заяві Михайлова Лівницький заявив:

"Від Польського Правительства залежить тепер, чи в історії нашій ні-чність ся ера широкого порозуміння."

І так треба се ліпших документів на запродане Петлюрою Галичини Польщі?

Важне тут ще й те, що представники Петлюри в Варшаві віддавали Галичину полякам добровільно. Мистоголова петлюрський місій в Варшаві др. Михайлів виразно каже, що "наша декларація є заявою доброї волі Українського Уряду".

Представник польського правительства Кноль каже знова у відповідь Петлюровим представникам, що їх крок "є найдалішим посягненем справи" з їх боку. Значить, самий польський представник признає, що петлюрці не могли вже піти даліше в продажі Польщі Галичини та інших українських земель.

Яке гарне свідощтво для Петлюри і його висланників! І таких страшних народних злочинів, як продаж Польщі Галичини, доконували Петлюрові міністри добровільно і без ніякого взаємного зобовязання з польської сторони. Лівницький виразно заявив, що "від польського правительства залежить тепер, чи в історії нашій нічність ся ера широкого порозуміння". Се значить, що ми, петлюрці, зробили зі своєї сторони все, що могли, ми запродали ся вам, поляки, з тією ж душою, ми відступили вам Галичину, Волинь, Полісся і Холмщину, ми навіть забезпечили права польським ділячам на незапродані ще нами цілком Великій Україні, все те ми зробили з доброї волі і на власну руку, — а тепер від вас залежить, як ви те все використаете і що нам за се обіцяете.

Чи може вже бути ганебніший та більше злочинний акт запродання ся самому ворогові?

Українські чорносотенці може хочуть сказати, що згада-ну в горі декларацію в справі зречення ся Галичини на річ Польщі зложило не правительство Петлюри, але т. з. "Українська

Дипломатична Мисія в Річі Посполитій Польській". Та таке говорене не мало би зовсім рації. Рає тому, що сїя мисія зложила декларацію виразно "від імені Української Республіки" і від "Українського Уряду". Друге — головою мисії, що зложила заяву, був не хто инший, лише самий "Міністер Юстиції і Керуючий Міністерством Закордонних Справ У. Н. Р." Андрій Лівницький, отже чоловік, що мав два портфелі в Петлюровім кабінеті, а один з них такий важний, як заграничних справ. Третє і найважливіше се те, що сїя декларація Петлюра, як голова "У. Н. Р.", по своїм приїзді до Варшави не анулював (не уне-важив), а навпаки, як подавали вісти, ще її potwierдив. Інши-ми словами сказавши — се значить, що самий Петлюра про-дав Польщі Галичину.

Також треба ще тут додати, що ніяких договорів з инши-ми державами не заключають ані не підписують самі, скажім, президенти або прем'єри, але представники правительства, а вже потім сї договори potwierджуть ся або відкидають ся. І ми-ровий договір в Ридзі не підписували самий Пясудський і Ле-нін та Раковський, але представники їх правительства. Таке са-ме і зі складеною декларацією Петлюрою міністра Лівницького і тов. в імені "Уряду Української Народної Республіки".

Що Петлюра або "уряд У. Н. Р." дійсно продали Польщі Галичину і що сїо продаж сїе уважали за доконаний факт, ми на доказ наводимо се слідуючі документи.

І так "нарада збору членів "Української Національної Ра-ди", пробуваючих у Відні, яка відбула ся під проводом "Пре-зидента" д-ра Евгена Петрушевича у Відні в дні від 9. до 17. грудня 1919 року, ухвалила слідуюче:

"Суророт посланих воля поставленою зложити рішучий протест про-ти декларації п. Андрія Лівницького і тов. у Варшаві в справі зречення ся Східної Галичини в користь Польщі".

А тепер, що писав про запродане Петлюрою Галичини шляхоцькій Польщі віденський "Український Прапор", не больше-вицька газета, але орган "правительства" Петрушевича, за котрим так обстоє "Укр. Голос".

В статі "Без путя, без чести і поваги"; "Укр. Прапор" з дня 12. грудня 1919 р. писав в згаданій справі слідуюче:

"Коли до відома широких верств многострадального українського на-роду, що стогне під кровавим польським ярмом, дає ганебний документ, яким проклятої пам'яті в нашій історії — "Українській" дипломатії в ролі Лівни-цьких і тов. зречали ся на річ відчайдушного ворога святої батьківщини (Галичини), заріглеть ся кроме українське серце і польські ся моря сїя. Про авторів такого жорстокого зйхто не скаже ніше, тільки словами поэта: без путя, без чести і поваги. До моря гори, яке доводить ся сучасною нашому поколі-нню пережитий, останній факт, — се щось найбільшійше, нищиршілше і найсоромішійше."

А даліше писав він так:

"Отже маємо власними руками розкрити живе народне тіло на дві по-ловини і віддати Польщі Галичину, Холмщину, Полісся і частину Во-лині на те, щоб опис Польща збудувала нам своє оружене допомогою України по Дні і Кубань"

Крім менших згадок в статях в "Укр. Прапорі" з приводу продажі Петлюрою Східної Галичини шляхоцькій Польщі, в котрих виразно підчеркував ся сїй факт продажі, на отсім місці подамо ще один більший цитат з той газети в сій справі. І так "Укр. Прапор" з 27. січня 1920 р. писав в статі "Світла і тні" між иншим слідуюче:

"А тепер загляньмо на основі поданої схеми договір Лівницького з 2. грудня м. (1919) р.

Під оглядом правного становища і форми сїя зазначити, що заклю-чення його офіційний представник правительства, вивинуваний у найшир-шої повноваженні (які, правда, він переступив), в стонції польської держави, пі-сля довгих передвступних переговорів і у формі святого акту".

А даліше:

"Варшавський акт являєт ся актом історичного значіння з огляду на май-бутню долю всіх західних областей нашої землі отже: Галичини, Холмщини, Полісся і частини Волині, з яких уповноважений представник Укра-їни виразно і раз на все зрік ся в ім'я Польщі."

А ще даліше там читаємо:

"Суть справи лежить в тім, що тут ми зустрічаємо ся перший, і дав би Бій, останній раз в нашій історії з фактом віддачі нашої землі в руки віковитого ворога зі сторони самого українського уряду, зі сторони України."

А зараз нижше стоїть там написано:

"Коли ми шукаємо в історії других народів за аналогіями до варшав-ського договору, то при найбільшій волі не можемо знайти ні одного факту, де якийсь народ без жалкої причини і без якогось реальних та пев-них рекомендацій, віддав би свою землю і свій народ у неволю ворога."

Ми умисно наведе ті голоси з "Укр. Прапору" проти про-дажі Петлюрою Польщі Галичини, щоби показати читачам і "Укр. Голосові", що варшавська декларація Лівницького і тов. не була багетьською, яко можна за неповні два роки забути і писати в живі очі брехню, що Петлюра не продав Польщі Гали-чини, як се робить "Укр. Голос". Ми не наведе тут голосу в сій справі большевицьких газет або соціалістичних, таких як прим. віденська "Борьба", а лише виключно подали протест Пе-трушевича проти продажі Петлюрою Польщі Галичини та го-лос "Укр. Прапору", себто тих кругів, на яких опираєт ся він "Укр. Голос".

Та на сїм ще не кінець. Дня 22. цвітня 1920 року у Варша-ві підписано ще одну продаж Галичини Польщі. Вона назива-ла ся "Умова між Польщею і Україною". Умову сїю підписав на письмемне припоручене "прем'єра У. Н. Р." І. Мазепи той самий добродій Лівницький, що й підписав варшавську деклара-цію з 2. грудня 1919 року. Умова сїя була тайна, лише деякі її точки були явні. На підставі сїєї польсько-петлюрського до-говору, Східна Галичина і інші українські землі знов припали Польщі, себто Петлюра вдруге продав польським панам Гали-чину.

Віденський "Український Прапор" з 8. мая 1920 р. писав в статі "Ніж в серце" з приводу заключення сего договору сліду-юче:

"Україна (читай Петлюра) відступила Польщі українські землі такого са-мого простору як етнографічна Польща, тільки десять разів богаші, але рі-зкої консії господарського характеру, одним словом віддаєт ся під поль-ське протекторат."

А в числі з 13. червня 1920 року той сам "Укр. Прапор" по-дає такі інформації про тайні точки польсько-петлюрського до-говору, які йому удало ся засягнути з достовірного жерела:

"1. Крім поданих в явнім договорі областей, які Петлюра відступила Поль-щі, стають се також інтегральною (нероздільною) частиною польської Рі-чипосполитой ціла подільська і волинська губернії.

"2. На цій області Правобережя, яка простягаєт ся на північ від зель-ничної шляхи Винощи-Кий, адміністрація має бути виключно в польських руках; на південь від сїєї лінії — мішана. Шойно на Лівобережжю, що до я-кого Польки, як відома, не вкази на себе ніяких зобовязань, має бути адміні-страція в українських руках.

3. Одеса стає вільною пристанню, від зарядом і контролю Польщі.

4. Ціла заята поляками область України, отаєт від польського окупаці-єю через 25 літ."

Крім сих точок, подавав "Укр. Прапор" і інші українські газети се вчашнійше слідуючу точку:

"Земельна справа на Україні буде вирішена конститувантою, а до того часу становище великих земельних власників — Польки — може бути зміне-не тільки на основі спеціального порозуміння між Польщею і Україною."

Знова "Укр. Прапор" з 27. червня 1920 року писав се слі-дуюче про продаж Петлюрою Галичини Польщі:

"Перевозчик в дїяність передвступний акт свого міністра Лівницького з 2. грудня м. р., отаман Петлюра підписав 22. цвітня с. р. у Варшаві з Польщею відомий народно-державний договір, в яким — між иншим — від іме-ні українського народу і українського уряду установив західною границею України, а тим самим східною границею Польщі — лінію Дністра, Збручу, Кременецьких узір'їв, сїхідних границь ривенського повіту, південних границь з'ємської губернії і Прип'яти. Тим самим він зрік ся на річ Польщі всіх на-

ших земель, які лежать на захід від подної лінії, отже також Східної Га-личини."

А др. Михайло Лозинський, котрого також "Укр. Голос" уважає за великого "народного діяча" та передруковує його статі з "Свободи", писав у зальведельським "Шляху" з 26. мая слідуюче про сїй варшавський польсько-петлюрський до-говір з 22. цвітня:

"Варшавський договір між Польщею і урядом головного отамана Пе-тлюри є тайний. Але, в того, що даємо про нього, досить, щоби моти во-го оцінити. На основі сього договору велика часть українських земель ма-ла би на все належати до Польщі, а та часть, яка має творити українську дер-жаву від головного отамана Петлюрою, мала би бути в такій залежності від Польки, що держава незалежність в таких відносинах являєт ся тільки формою без змісту. По перше Польща може, скільки сама захоче, держати українську державу під своєю окупацією, а по друге Польща застерігає собі й далі дуже важні права, які ставили би українську державу в велику залеж-ність від Польщі.

Словом, варшавським договором Польща тільки замискувала свій окупа-ційний похід на Україну."

А даліше писав він в тій самій статі слідуюче:

"Минулого року мирова конференція рішила, що Східна Галичина має дістати ся на якийсь час під управу Польщі, одначе має вона при тій творити автономний орган з власним соймом.

Отже неприхильна до нас антага віддала Східну Галичину під Польщу тільки на якийсь час і застергала для неї автономію.

А український уряд головного отамана Петлюри віддав не тільки ту саму Східну Галичину, але й інші українські землі під Польщу на завше, не за-стергши для них ніякої автономії"

Ми могли-б навести ще більше голосів в вище порушений справі, які доказували би, що Петлюра в так ганебний спосіб продав Польщі Галичину та інші українські землі, як також дав польським панам великі права на Великій Україні, але дума-ємо, що сїй не годось. Ми наведе тут лише голоси та інфор-мації з тих кругів, які уважає "Укр. Голос" за свої. Інших ми навіть не згадували.

Проти польсько-петлюрського договору з дня 22. цвітня 1920 року, себто проти продажі Петлюрою Польщі Галичини та інших українських земель, зложили Збори членів "Укр. Національної Ради" у Відні протест, який був поміщений в "Укр. Прап." з 18. мая 1920 р. і зняв там цілу 1. сторінку, а також зложила проти сего договору протест Делегатація "Укр. Нац. Ради" у Львові. У обох сих протестах являло ганебний акт продажі Петлюрою Галичини польським панам.

Ми і про сї протести з петрушевицьких кругів згадали тут лише даятого, щоби показати, що Петлюра дійсно продав був — і то аж два рази! — Галичину Польщі проти сего протестували навіть самі ті, котрих нині величає "Укр. Голос".

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес з котом, що власне свідчить, що вони не є ніякими союзниками, — в той самий час Петлюра і його "уряд" та решта петлюрської бра-ті живуть постійно у Польщі, де польські пани дають їм час від часу по кілька мільонів на прожиття і ведене "політики", взагалі як на дієвних союзників і друзів."

Згадаємо тут також, що в той час, як радянські республі-ки Росія і Україна живуть, з собою гірше як пес